

Mooie plaatjes, verscholen waarheden.

Het is zover. De mediamotoren van de ontwikkelings-ngo's draaien weer op volle toeren. Duizenden vrijwilligers die de straat op gaan om geld op te halen tbv de doelstellingen in het Zuiden. Als je met die vrijwilligers praat, dan is dat ook de boodschap die zij van de ngo's hebben meegekregen. Geld voor het Zuiden, en een beetje voor hun werking. Ik vind het steeds weer een pijnlijke en beschamende zaak. Want laat het nu zo zijn dat er van deze miljoenen euro's nauwelijks, of soms geen enkele euro naar het Zuiden gaat. En dat is net hetzelfde voor de erfenissen die mensen schenken aan deze ngo's. En net hetzelfde voor de stortingen die er in de loop van het jaar worden gedaan. Want dit -vele- geld komt allemaal terecht in de pot van de "ongebonden middelen". En hier is geen -onafhankelijke- controle op. Creatief boekhouden lijmt het hele plaatje mooi in elkaar. Waar gaat dit geld dan wel naartoe? Naar peperdure reclamecampagnes, hoge administratiekosten, personeelskosten, dempen van financiële putten (uit overheidsgeld) in het Zuiden, afschrijvingen gebouwen, enz... Echte ontwikkelingshulp wordt er met dit geld niet bedreven. Natuurlijk zijn er heel wat kosten verbonden aan hun werking. Logisch. Maar is dit nog logisch als hun werking in het Noorden voornamelijk gericht is op het vergaren van financiële middelen? Want dat is eigenlijk de core-business geworden van zulke ngo's. Geld zoeken. En dat geld zoeken -en beheren-, dat kost ook veel geld, tijd én personeel. Het hele jaar door. Soms zijn zelfs bepaalde activiteitenluiken, zoals bijv. educatieve werking, een verdoken vorm van fondsenwerving. En de projecten in het Zuiden? Die worden hoofdzakelijk gefinancierd door de overheid. Zijn deze ngo's dan corrupt? Neen, ze zijn niet oprecht naar hun donoren en de mensen in het Zuiden toe. Het zijn marketing-systemen geworden die veel geld nodig hebben om hun immer stijgende kosten en dure campagnes te blijven financieren. De overheid draait haar hoofd, bepaalde inspecteurs van DGOS "kennen het systeem maar worden verzocht om discreet te blijven", kritische ngo-medewerkers vertrekken algauw, en de pers krijgt nauwelijks diepgravende toegang in deze -bijna hermetisch- afgesloten sector. En wat gebeurt er dan in het Zuiden? Dat is weer een heel ander plaatje. Of soms ook weer niet. Want ook daar wordt het personeel -vanuit de hoofdzetel- aangespoord om subsidies aan te vragen bij allerlei donoren. Van programma-activiteiten komt er dan nog weinig in huis. Welke organisaties dan wel goed werk leveren is voor de donor erg moeilijk in te schatten. Want er zijn zeker goede organisaties. Veelal komen deze echter niet in de spotlights want zij kunnen zich geen dure campagnes veroorloven. En misschien maar goed ook?

Ben Albu
ben@albu.be